

23. fejezet

1-3. (2Kronika 34:29-31) Javulásra, megújulásra van szükség - Josafát fölolvasta a papoknak és a népnek az Isten házában a frigszekevény oldalában talált törvénykönyvet. Érzékeny lelkiismeretét mélyen fölkaparta, hogy a nép milyen messzire távolodott Istennel kötött szövetsége követelményeitől. Látta, hogy ijesztő módon kielégítették bűnös étvágyukat, gondolkodásukat pedig a bor fogyasztásával rontották meg. A szent hivatalokat betöltő férfiak gyakran nem tudtak eleget tenni hivatásuk kötelességeinek, mivel bűnös borivásba merültek. {2BC 1038.8}

Az étvágy és szenvedély gyors ütemben kerekedett az ésszerűség és jó belátás fölé a nép körében, míg végül már be sem tudták látni, hogy romlott útjukat Isten megtorlása fogja követni. Josafát, az ifjú hitújító Isten félelmével lerombolta az erkölcstelen szentélyeket, és az oltárokat, melyeken pogány istenségeknek mutattak be áldozatokat. Még Krisztus napjaiban is láthatók voltak Izrael királyai és népe szomorú hitehagyásának emlékei, romjai. (Advent szemle és szombat hírnök 1878 április) {2BC 1038.9}

A könyv szövetséges a megújulás munkájában - Jósafátnak mint királynak volt kötelessége, hogy a zsidó nemzetben megvalósítsa a törvénykönyv tanította elveket. Ennek hűségesen igyekezett, is eleget tenni. A törvénykönyvben a tudás kincsházát fedezte föl, hatalmas szövetségest a lelki megújulás és külső javulás munkájában (Világtanács közlönye 1905 április) {2BC 1038.10}

2. (2Kronika 34:30) Josafát magas helyzete - Josafát legfennköltebb, legfőbb hivatásának tekintette, hogy a törvénykönyv olvasója legyen, mely az "így szól az Úr"-t tartalmazta...Izrael fejedelmeinek - az orvosoknak, iskoláink tanítóinak, lelkipásztoroknak és az Úr intézményeiben a bizalom állásait betöltőknek - legfőbb hivatása eleget tenni a rajtuk nyugvó kötelességnek, hogy mint biztos helyre bevett szöveget rögzítsék az írásokat a nép értelmében; arra használják Isten által adott tekintélytalentumukat, hogy az emberek értelmébe véssék az igazságot, hogy "az Úr félelme a bölcsesség kezdete." Izrael vezetői számára a Szentírás ismeretének egész területükön való terjesztése a lelki épség elősegítését jelentette; hiszen Isten szava levél az élet fájáról. (1903, 14. kézirat) {2BC 1039.1}

10. A gyermeket nem szabad Molochnak áldozni - Vallás a családi körben - mi az, amit el nem érne? Pontosan azt fogja elemi, amit Isten terve szerint minden családban meg kell valósítani. A gyerekeket az Úr ismeretében és félelmében fogja fölnevelni. Nem úgy tanítja, neveli, szoktatja őket, hogy a divatok követői, a társas élet hiábavaló szokásainak szolgái, hanem az Úr családjának tagjai legyenek. Ezeket nem áldozzák föl Molochnak. A szülők Krisztus készséges szolgái lesznek. Mindkét szülő annak a kötelességnek szenteli magát, hogy helyesen neveljék a rájuk bízott gyermekeket. Szilárdan elhatározzák, hogy a legnagyobb gyöngédséggel és irgalmas szánakozással fognak Isten szeretetében fáradozni, hogy mentse az irányításuk alatt álló lelkeket. Nem tűrik meg, hogy a világ divatjai kössék le őket. Nem adják át magukat a társas összejöveteleknek, hangversenyeknek, táncoknak, hogy lakomákat rendezzenek s lakomákra járjanak el, csak mert így cselekszenek a pogányok. (Röplapok 29 szám 2. oldal) {2BC 1039.2}

13,14 (1 Királyok 11:4-8) A hitehagyás emlékeztetői - Csakis a jóság az igazi nagyság. Mindenki a jó vagy a rossz örökségét adja tovább. Az Olajfák hegyének déli csúcsán heverték Salamon hitehagyásának emlékei. Roppant bálványok, alaktalan fa és kőtömbök látszottak a mirtusz és olajfaligetek fölött. Jósiás, az ifjú hitújító, vallásos buzgalmában elpusztította ezeket: Astarótot, Kámos és Moloch-bálványokat. Ámde a romok megmaradtak átellenben Mória hegyével, ahol az Isten temploma állt Mikor a következő nemzedékek idején idegenek megkérdezték Mit jelentenek ezek az Úr házával átellenben heverő romok?, ezt a választ kapták: Ez Salamon botránkozás-hegye, ahol bálványoltárokat épített, hogy pogány feleségeinek kedvében járjon. (1891, 8b. levél) {2BC 1039.3}

29, 30 (2Királyok 22:19,20; 2Kronika 34:26-33; 35:20-24) Jósafát ballépése - Akik nem veszik bizonyosnak Isten szavát, nem remélhetik, hogy emberi bölcsesség segíthetne rajtuk. Hiszen az Istenen kívüli emberi bölcsesség olyan, mint a tenger hulláma, melyet a szél ide s tova hány. Krisztus szava ez: "Elvezérel benneteket minden igazságra." Nehogy elvessétek a nyújtott világosságot. {2BC 1039.4}

Olvassátok el a jó munkát végzett Jósiás történetét. Uralkodása alatt kiirtották a bálványimádást, mégpedig

látszólag gyökerestől. Újra megnyitották a templomot, újra bevezették az áldozati szolgálatot. A király jól végezte föladatát... {2BC 1039.5}

Végül mégis csatában esett el. Miért? Mert nem hallgatott a figyelmeztetésre. (2Kronika 34.26-33; 35:20-24 idézi) {2BC 1039.6}

Mivel Jósias csatában esett el, ki fogja megvádolni Istent szószegéssel, hogy Jósias békében fog sírba szállni? Az Úr nem parancsolta Jósiasnak, hogy viseljen hadat Egyiptom királya ellen. Mikor az Úr megparancsolta Egyiptom királyának, hogy ideje hadviseléssel szolgálnia őt, s a követek megmondták Josafátnak, hogy ne viseljen hadat Nékó ellen, Jósias örült, hogy az Úr nem üzent neki. Megalázó lett volna visszafordulni a sereggel, ezért tovább nyomult előre. Emiatt esett el olyan csatában, amelyhez nem kellett volna köze legyen. Az Úr nagy megtiszteltetésben részesítette őt, de ő ezúttal nem tartotta tiszteletben az Úr szavát. Az Úr kedvező szavakat szólt felőle, jót jóst számára; Jósafát azonban önhitt, magabízó lett. nem hallgatott a figyelmeztetésre. Az Úr szava ellenére cselekedett, a maga útját követte, ezért az Úr nem tudta megóvni tettének következményeitől. {2BC 1039.7}

Ma is vannak, akik a maguk kívánságainak és akaratának követését választják. Csodálkozhatunk-e, hogy oly nagymértékű a lelki vakság? (1903, 163. kézirat) {2BC 1039.8}